

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

בפני כב' השופט משה בראון

התובע

נ.ל.

ע"י ב"כ אבי אברהמוב

נגד

הנתבעת

מ.ל.

ע"י ב"כ עו"ד מיקה מרקוס

פסק דין

עניינו של פסק הדין – תביעת התובע ("נ.") לבטל את חיובו במזונות ילדי הצדדים, וזאת רטרואקטיבית מיום בו הפסיקו הילדים להיפגש עמו.

הרקע להליך

1. הצדדים נישאו ביום 00.00.2005, ובמהלך נישואיהם נולדו להם שני ילדים: ה., ילידת 00.4.2007 ונ"ע יליד 00.7.2008. ביום 21.12.2010 אישרו הצדדים הסכם גירושין בבית המשפט לענייני משפחה בראשון-לציון בפני כבוד השופט יעקב כהן, וביום 00.04.2012 הם התגרשו בבית הדין הרבני.

2. התובע טוען כי לאורך השנים השקיע רבות במערכת היחסים, פרנס והיה אב מסור, וכי לאחר הגירושין עבר משבר נפשי ונסע להתאוורר בקנדה, אך שמר על קשר הדוק והעביר מזונות באמצעות אמו. לטענתו, עם חזרתו ארצה הוא נלחם על ילדיו, ואף העתיק את מגוריו מפתח תקווה לירושלים כדי לגור בסמוך אליהם ולשהות עמם יותר. הוא מוסיף כי המפגשים עמם התנהלו תקופה ארוכה בשמחה רבה ובאהבה הדדית, וכי הילדים אהבו מאוד את אשתו השנייה עמה התחתן ביום 00.8.2020.

3. מנגד, הנתבעת ("מ.") טוענת כי התובע עזב את הארץ במפתיע לקנדה למשך כשנה וחצי ובכך נטש את ילדיו. כמו כן, הנתבעת מדגישה כי התובע נהג בילדים באלימות פיזית, מילולית ורגשית קשה, שהגיעה לשיאה באירוע חמור ביום 26.08.2021, שבו הכה את בנו נ"ע נמרצות בקופת חולים לעיני הצוות הרפואי. בעקבות אירוע זה הורחק התובע מהקטין, הוגש נגדו כתב אישום והוא הורשע בדין.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

4. בין הצדדים ובני משפחה נוספים התנהלו משנת 2010 לא פחות מ-16 (!) הליכים בנוסף להליך בתיק זה.
5. במסגרת התביעה הנוכחית, עותר התובע לביטול רטרואקטיבי של חיובו במזונות הקטינים, שנקבעו במקור בהסכם על סך של 2,900 ₪ לחודש, בטענה לניכור הורי חמור וסרבנות קשר המצדיקים להכיר בילדים כקטינים מורדים.
6. יוער, כי בעת כתיבת פסק הדין הילדים בגרו ואינם קטינים עוד.
7. התובע חדל לשלם את מזונות הילדים לפני מספר שנים, ובהוצאה לפועל הצטבר חוב של יותר מ-600,000 ₪ (לא הוצג נתון מדויק) לגביו טען ב"כ התובע, כי יותר ממחציתו מורכב מריביות בלבד.
8. התובע הגיש את תצהירו ותצהירי עדיו ביום 9.4.2025. הנתבעת לא הגישה את תצהירה, אף לא לאחר ארכה שניתנה לה. בהחלטה מיום 19.6.2025 נקבע, כי ככל שהנתבעת לא תגיש את תצהירה עד יום 15.7.2025 היא תיראה כמי שמוותרת על הגשת תצהירי עדות ראשית ולא יותר לה להביא עדים מטעמה. משלא הוגשו התצהירים עד למועד האחרון שנקבע, לא הותר לנתבעת להגישם מאוחר יותר.
9. דיון ההוכחות שנקבע ליום 16.9.2025 נידחה ערב הדיון בשל בקשה של הנתבעת לדחותו עקב מחלת באת כוחה. הבקשה הוגשה רק חמישה ימים לפני הדיון, למרות שכבר בדיון בחודש מאי 2025 העלתה ב"כ הנתבעת את נושא מצב בריאותה כסיבה לאי הגשת התצהירים.
10. דיון ההוכחות התקיים בסופו של דבר ביום 8.2.2026 וסיכומי הצדדים נשמעו ביום 19.4.2026. משכך, הגיעה העת להכריע בתביעה.

ניתוק התובע מילדיו

11. התובע טוען, כי האחראית הבלעדית לניתוק הקשר היא הנתבעת, אשר פעלה לאורך שנים באופן מניפולטיבי ומתמשך כדי לסכל את קשר הקטינים עם אביהם. בנוגע לבתו ה., התובע טוען כי הנתבעת הצליחה "לשטוף את מוחה" ולגרום לה לנתק מוחלט עמו החל ממועד חתונתו השנייה ביום 4.8.2020. הוא מתאר ניכור הורי קשה והסתה מצד האם, שביטלה כליל את הורותו וסמכותו ההורית והפכה אותו ל"ארנק מהלך שתפקידו היחיד הוא תשלום מזונות".
12. בנוגע לבנו נ"ע, התובע מודה כי ביום 26.8.2021, במהלך בדיקת דם בקופת חולים, הוא כעס על בנו ובמה שנחשב בעיניו כ"מעשה אומלל" סטר לבנו. עם זאת, הוא טוען כי הנתבעת ניצלה מקרה חד-פעמי ומצער זה "כמוצאת שלל רב" ומינפה אותו באופן מניפולטיבי כדי להוציא צו 2 מתוך 20

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

הרחקה ולבסס נתק מוחלט. לטענתו, אלמלא פעולותיה הדורסניות ושליטתה במוחם של הילדים, ניתן היה לשקם את הקשר עמם במהירות.

13. התובע טוען עוד, כי כבר בשנת 2012, בעת ששהה בקנדה, החליטה הנתבעת לשים סוף לשיחות הווידאו עמו, "החליפה טלפון חסום בקו בזק" וניתקה את הקשר בינו לבין הילדים באיבה אחת. כראיה להתנהלותה, הציג התובע קישור לסרטון הממחיש את שיבוש שיחות הסקייפ על ידי האם, וכן פניות שלה בפורומים שונים במרשתת (כמו פורום תפוז) שבהן שאלה "איך ניתן להתגרש וליצור נתק בין משפחתו של הגרוש ובין הילדים".

14. אחותו של התובע, א., המתגוררת בקנדה, תיארה חוויה "טראומטית", שבה נכחה בחדר בזמן שיחות הווידאו של נ. עם ילדיו. היא העידה כי בכל פעם שנ. התחנן בפני הילדים לכוון את המצלמה אליו כדי לראות את פניהם, מ. עמדה שם ובכוחניות "העיפה את המצלמה למעלה" לכוון התקרה כדי למנוע את הקשר.

15. אשתו השנייה של התובע, י., העידה כי נ. היה אב מסור, מעורב ופעיל מאוד בחיי ילדיו לאורך השנים. היא פירטה דוגמאות להפרעותיה של מ., שהתעקשה לעצור מפגשים ואף העירה את הילדים משנתם והכריחה אותם לחזור לביתה. י. הוסיפה כי כאשר פגשה את ה. באקראי בעיר ללא מ., הילדה התנהגה בשמחה ובחופשיות, אך כשהייתה עם מ. באוטובוס היא "פחדה להמשיך לנהל שיחה" ובקושי אמרה שלום.

16. אחות התובע, א"ק, העידה כי הבחינה ברתיעה ובשינוי אצל הילדים לאורך השנים, וציינה כי "הילדים מגיעים מפחדים ומורתעים" בשל התנגשות בין רצונם להיות בקשר עם המשפחה לבין הלך הרוח שהם מקבלים בבית של מ.. בנוסף, אחותו של נ., ע., תיארה כי ראתה בעבר את הילדים שמחים ונהנים בירושלים אצל האב, אך הקשר "הצטנן והתקרר" מיד לאחר שהבינו כי היא הגישה תצהיר לבית המשפט, מה שמצביע על אווירה של דו-פרצופיות ושליטה בילדים.

17. הנתבעת, בכתב הגנתה, הכחישה מכל וכל את הטענות וטענה כי האחריות הבלעדית על הנתק בין התובע לקטינים היא על התובע בלבד. לטענתה, היא לא פעלה מעולם ואיננה פועלת לגרום לילדים תחושות או מחשבות שליליות כלפי אביהם. היא הוסיפה כי בתיק המקביל קיימות החלטות חוזרות בהן נכתב מפורשות שהאחריות המלאה על הנתק מונחת על כתפיו של האב בלבד.

18. הנתבעת הסבירה כי התובע גרם לילדיו להתרחק ממנו "במו ידיו" בשל התנהגותו האלימה והכוחנית, וכי הוא הרס כל סיכוי לחידוש הקשר בכך שהפר החלטות שיפוטיות. היא פירטה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

כי הנתק נבע מיחסו של האב, אשר נקט כלפי הילדים באלימות פיזית, מילולית ונפשית, לרבות האירוע בו היכה את בנו נ"ע נמרצות בקופת חולים.

19. בנוסף, היא ציינה כי בית המשפט והמומחה ד"ר דניאל גוטליב הבהירו חד-משמעית שאין כל ניכור הורי או הסתה מצידה.

הדין בתביעות לביטול מזונות

20. ביטול או הפחתת מזונות בשל מרידת קטין אפשריים רק במקרים חריגים, לאחר בחינה קפדנית של מקור סרבנות הקשר, מאמצי ההורה לחידושו וטובת הקטין; ככלל אין להשיב מזונות שכבר נאכלו, אך במקרים חריגים ניתן להורות על הפחתה רטרואקטיבית, בעיקר כאשר מדובר בסנקציה כלפי הורה מנכר ולא בענישה של הקטין.

המסגרת הנורמטיבית והתנאים לביטול מזונות

21. סעיף 9 לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959 מאפשר לבית המשפט לפטור אדם מחובת מזונות, כולה או מקצתה, מחמת התנהגות מחפירה של הזכאי למזונות. עם זאת, ביטול מזונות עקב סרבנות קשר או מרידת קטין הוא סעד קיצוני, שיש לנקוט בו בזהירות, בריסון ובמקרים חריגים בלבד.

22. קיימים שני תנאים מצטברים מרכזיים: קיומה של הוראה שיפוטית המחייבת את הקטין לקיים קשר עם ההורה, וכן הוכחה כי סרבנות הקשר נובעת מהתנהגות הקטין עצמו ולא מנסיבות אחרות, לרבות התנהלותו של ההורה או ניכור מצד ההורה האחר. נוסף על כך יש לבחון אם ההורה החייב עשה את כל הנדרש לחידוש הקשר, אם שלילת המזונות תסכל את האפשרות לחידושו ומה תהיה השפעתה על קיומו הסביר של הקטין.

רע"א 3761/10 פלוני נ' פלונית (15.7.2010)

תלה"מ (משפחה חיפה) 32338-03-25 פלוני נ' אלמונית (1.9.2026)

אפשרות חריגה להפחתה או ביטול רטרואקטיביים

23. קיימת בפסיקה אפשרות חריגה להחלת הפחתה ממועד קודם למתן פסק הדין, ובנסיבות מסוימות אף ממועד הגשת התביעה. כך נקבע בעמ"ש 48773-10-23 כי במקרה שבו ההפחתה שימשה גם סנקציה כלפי האם, שהתנהלותה תרמה לסרבנות הקשר, לא הייתה הצדקה להימנע מהשבה, וההפחתה הוחלה ממועד הגשת התביעה.

24. עם זאת, מדובר בחריג. יש לבחון את נסיבות המקרה, את תרומת כל אחד מההורים לנתק, את מצבו הכלכלי של הקטין ואת השאלה אם ההפחתה מכוונת למעשה להתנהלות ההורה המנכר, ולא לענישת הקטין. לכן, במקרים של סרבנות קשר מעורבת או כאשר גם להורה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

המנוכר תרומה לנתק, התוצאה המתאימה עשויה להיות הפחתה בלבד, ולא ביטול מלא או השבה מלאה.

עמ"ש (מחוזי תל אביב-יפו) 48773-10-23 פלוני נ' פלונית (8.2.2024)

תמ"ש (משפחה קריות) 64834-07-20 מ.כ. נ' י.ר. (17.5.2026)

תלה"מ 9398-05-24 אלמוני נ' פלונית (8.7.2026)

ההבחנה בין מרידת קטין לבין ניכור הורי

25. יש להבחין בין סרבנות קשר הנובעת מרצונו העצמאי והבלתי מוצדק של הקטין, לבין נתק שנוצר בשל ניכור הורי או בשל תרומה ממשית של אחד ההורים. כאשר הקטין מסרב לקשר ללא הצדקה, לאחר שניתנה הוראה שיפוטית ולאחר שההורה החייב פעל לחידוש הקשר, ניתן לשקול הפחתה ואף ביטול, אך גם אז יש להבטיח את צורכי הקטין ההכרחיים.

26. לעומת זאת, כאשר הוכח שהורה אחד השפיע על הקטין לנתק קשר, האחריות אינה מוטלת בעיקר על הקטין. במצב כזה רשאי בית המשפט להשתמש בהפחתת מזונות או בשלילתם כחלק מארגז הכלים להתמודדות עם הניכור, אך עליו להבטיח שטובת הקטין וצרכיו ההכרחיים לא ייפגעו. בפסיקה הודגש, כי במקרים של ניכור הורי בדרגה שאינה חמורה או כאשר קיימת תרומה של שני ההורים, הפחתה מתונה עדיפה על ביטול מלא.

ע"א 1741/93 נ' יצחק אזולאי (13.7.1994)

בע"מ 6504/18 פלוני נ' פלונית (3.10.2018)

תמ"ש (משפחה קריות) 2534-10-22 י.ל. נ' צ.ל. (29.6.2025)

תמ"ש (משפחה קריות) 64834-07-20 מ.כ. נ' י.ר. (17.5.2026)

טובת הקטין והיקף הסעד

27. גם כאשר מתקיימים התנאים לבחינת ביטול או הפחתה, אין מדובר בתוצאה אוטומטית. על בית המשפט לבחון את גילו של הקטין, רצונו ועמדתו, האפשרות לחידוש הקשר, יכולתו של ההורה השני לספק את צרכיו, וההשפעה הצפויה של הפסקת המזונות על קיומו הסביר של הקטין.

28. ההלכה שנקבעה בע"א 1741/93 ובפסיקה המאוחרת יותר היא כי גם ילד המוגדר כמרדן אינו מאבד בהכרח את מלוא זכותו למזונות, וכי אם ההורה המשמורן אינו מסוגל לספק את צורכי הקטין, עשויה להיות חובה להשלים את צרכיו ההכרחיים מדין צדקה. לכן, הסעד הרגיל והמידתי יותר הוא הפחתת החיוב, ולעיתים העמדתו על שיעור מינימלי, ולא ביטול מוחלט או חיוב בהשבה מלאה.

ע"א 1741/93 נ' יצחק אזולאי (13.7.1994)

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

ע"א 199/77 חיים חריר נ' יחיאל ו-רינה חריר (6.11.1977)

רע"א 3761/10 פלוני נ' פלונית (15.7.2010)

תלה"מ (משפחה קריות) 37009-07-21 ר'מ' נ' פ'מ' (1.10.2023)

השלכת שינוי הנסיבות והסעד הרטרואקטיבי

29. חיוב מזונות הוא חיוב מתמשך, ולכן ניתן לעתור לשינוי אם הנסיבות שנקבעו בהסכם או בפסק הדין השתנו לאחר מכן. סעיף 13 לחוק המזונות מסמך את בית המשפט לשנות הסכם, ויתור או פסק דין על סמך נסיבות שנודעו למבקש או שהשתנו לאחר ההסכם או פסק הדין. שינוי משמעותי בהסדרי השהות או בהיקף הקשר עשוי להיחשב שינוי נסיבות, אך עצם קיומו של נתק אינו מספיק לבדו לביטול רטרואקטיבי.

30. המסקנה המעשית היא שיש להפריד בין שלושה סעדים: הפחתה מכאן ולהבא, הפחתה ממועד הגשת התביעה, והשבה של סכומים שכבר שולמו. הראשון אפשרי במקרים המתאימים; השני אפשרי כחריג, בעיקר כאשר האחריות לנתק מוטלת על ההורה המנכר; והשלישי כפוף לכלל המחמיר שלפיו מזונות שנאכלו אינם מושבים, אלא אם מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת.

תמ"ש (משפחה קריות) 2534-10-22 י.ל נ' צ.ל (29.6.2025)

תלה"מ (משפחה צפת) 9398-05-24 אלמוני נ' פלונית (8.7.2026)

הבחנה בין חוב שלא שולם לבין מזונות שכבר שולמו

31. כאשר המזונות שולמו בעבר, מדובר בדרך כלל בשאלה של השבה, והכלל הוא שאין להשיב מזונות שנאכלו. לעומת זאת, כאשר המזונות לא שולמו ונצבר חוב בהוצאה לפועל, הסעד המבוקש הוא ביטול החוב או הפחתתו, ולא השבת כספים שכבר הועברו. במצב זה אין מדובר במזונות שנאכלו, אלא בביטול חוב. המבחנים והשיקולים בתביעה שכזו אינם משתנים.

תמ"ש (משפחה תל אביב-יפו) 29511-09-13 פלוני נ' אלמונים (27.5.2015).

32. לסיכום, הכלל הוא שביטול מזונות עקב מרידת קטין ייעשה לעיתים נדירות בלבד, לאחר הוכחת הוראה שיפוטית לקיום קשר, סרבנות בלתי מוצדקת שמקורה בקטין, מאמצים ממשיים מצד ההורה לחידוש הקשר ובחינה של טובת הקטין. ככלל אין להשיב מזונות שכבר נאכלו, אך כשמדובר במזונות שלא שולמו ניתן לדון בביטולם. עם זאת, במקרים חריגים של ניכור הורי מוכח, כאשר ההפחתה נועדה להתמודד עם אחריות ההורה המנכר ואינה פוגעת בצורכי הקטין, ניתן להחיל הפחתה רטרואקטיבית, לרבות ממועד הגשת התביעה; ביטול מלא והשבה מלאה יישמרו במקרים קיצוניים ונדירים בלבד.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

מן הכלל אל הפרט

33. אקדים את המאוחר ואומר, כי התובע, על אף שהוכיח כי הנתבעת לא עודדה (בלשון המעטה) את הקשר בינו לבין הילדים, לא הוכיח כי אין לו חלק משמעותי באחריות לנתק. הובאו על ידו מספר עדות לתמיכה בטענותיו, עדות אשר עדותם תיסקר בהמשך, אך לא הובאו עדויות אובייקטיביות באשר לסיבות לנתק. העדות הפוטנציאלית החשובה ביותר לעניין זה הינה של העו"ס לסדרי דין שטיפלה במשפחה תקופה ארוכה, גב' נעמי טמיר. בתיקים אחרים שהתנהלו בין הצדדים היא הגישה תסקירים, דיווחים ועדכונים רבים בעניינם של הילדים ואף השתתפה בדיונים בפני המותב הקודם שדן בעניינם של הצדדים. היא מכירה היטב את הנפשות הפועלות והיעדרה פועל לחובת התובע, שכן, כידוע, הימנעות מהבאת עד נדרש, אשר מצופה כי מי מבעלי הדין יזמנו, מקימה את החזקה הראייתית לפיה, לו היה העד מוזמן לבית המשפט היה מעיד לחובת אותו בעל דין (ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתניהו, פ"ד מה(4)).

34. להלן אסקור את העדויות שנשמעו:

עדויות של י"ל

35. י"ל היא אשתו השנייה של התובע, והיא מתייחסת בעדותה לתקופה של כ-9 שנים שבהן היא מכירה אותו.

36. בעדותה תיארה את נ. כאב מסור, מעורב ואוהב שדאג לילדיו לחינוך, חוגים וביגוד ללא פנקסנות, וכן כאב לכל דבר עבור בתה שלה.

37. היא העידה כי הנתבעת, מ., פעלה באופן מניפולטיבי לניכור הילדים, וכי מיד לאחר נישואיהם ביום 00.8.2020 ניתקה הבת ה. את הקשר באופן פתאומי.

38. י"ל תיארה כיצד הילדים היו מגיעים אליהם בשמחה ובחופשיות, אך התנהגותם השתנתה בנוכחות האם, וכן פירטה מקרים שבהם מ. התעקשה להפריע ולעצור מפגשים באופן קיצוני.

39. היא סיפרה על מפגשים אקראיים של הילדים עם בני משפחתה שבהם ה. התנהגה בחופשיות ושמחה כשהייתה לבדה, אך פחדה לדבר ונמנעה מכך כשהייתה יחד עם מ. באוטובוס.

עדויות של א"ק

40. א"ק היא אחותו של התובע. היא מתייחסת בעדותה לקשיים שהערימה מ. מאז הגירושין ובמשך השנים, לרבות התקופה שבה שימשה כמלווה למפגשים לאחר חזרתו מקנדה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

41. בעדותה העידה, כי נ. הוא אדם טוב, השבור מרוב צער על הנתק עם הילדים, ודחתה את הטענות לפיהן הוא אדם מסוכן. היא תיארה כי במפגשים שליוותה, הילדים הגיעו בשמחה ובציפייה רבה, אך ניכר כי היו מודרכים והיו צריכים לדווח למ. על המתרחש.
42. א"ק העידה כי מ. עברה לירושלים על דעת עצמה ופעלה באופן לוחמני שפגע בילדים ובקשר של המשפחה המורחבת עמם, וכי הסבתא נאלצה לפתוח בהליכים משפטיים כדי לראות את נכדיה.
43. היא תיארה מפגש שנערך לאחרונה ברחוב ליד בית ספר בירושלים לצורך מסירת כן ציור לה., וציינה כי להתרשמותה המפגש ברחוב היה תולדה של שטיפת מוח או התנגדות אחרת.
44. בחקירתה הנגדית אישרה כי שמעה על טענות לאירוע אלימות של נ. כלפי נ"ע וידעה שהוגש בגינו כתב אישום, אך לא הייתה עדה ישירה לכך.
- עדותה של ע"מ
45. ע"מ, אחות נוספת של התובע, מתייחסת בעדותה לכל אורך השנים מאז הגירושין, לרבות תקופת שהותו של התובע בקנדה והתקופה שבה עבר להתגורר בירושלים.
46. ע"מ העידה כי מ. הערימה קשיים רבים לפגוע בקשר, עברה לירושלים על דעת עצמה, וכי נ. נאלץ לשנות את חייו ולעבור לירושלים כדי להיות קרוב לילדים, לשכור דירה ולדאוג להם.
47. היא תיארה כי בזמן ש-נ. שהה בקנדה, מ. אסרה על הילדים כל קשר עמו בזמן שהתארחו אצל הסבתא, הפריעה לשיחות הוידאו והסיטה את המצלמה.
48. ע"מ תיארה את נ. כיום כ"שבר כלי" בעקבות הנתק הממושך מילדיו, אשר פגע קשות במצבו הרפואי.
49. היא סיפרה על אירוע מבהיל שבו המתינו ל-נ. שוטרים עם ניידת ונשקים ליד הילדים לאחר שחזרו מאירוח אצלה בגלל איחור קצר, משום ש-מ. הזמינה משטרה.
50. היא הוסיפה כי מאז שנודע לילדים שהיא חתמה על תצהיר בבית המשפט, הקשר עמם הצטנן לחלוטין.

עדותה של א"פ

51. א"פ גם היא אחותו של התובע, נ., ומתגוררת בקנדה קרוב ל-20 שנה; עדותה מתייחסת בעיקר לתקופה שבה שהה נ. בקנדה (בסביבות השנים 2011-2012) ולביקוריה בארץ.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

52. א"פ העידה ממקור ראשון על המצב הנפשי הקשה של נ. בקנדה וגעגועיו העזים לילדים, שמנעו ממנו להתרכז בלימודיו.
53. היא תיארה כחוויה טראומטית כיצד נכחה בחדר ושמעה את נ. מתחנן לראות את הילדים בשיחות וידאו, בעוד מ. באופן קבוע, תדיר ועקבי מסיטה את המצלמה לתקרה.
54. היא העידה כי מ. סיכלה בכוחניות כל ניסיון לקשר שוטף, נתנה ל-נ. לחכות זמן ממושך רק כדי לייאש אותו, ושלטה בילדים באופן מניפולטיבי.
55. א"פ תיארה כי בביקוריה בארץ ראתה שהילדים מפוחדים ומורתעים, וכן העידה על כאב הלב של הסבתא שבכתה כשנ"ע סיפר לה ש-מ. סוגרת אותו בשירותים בחושך כעונש על רצונו לראות את אביו.
56. בחקירתה הודתה כי ראתה את הילדים בארץ מספר פעמים מוגבל, וכי חלק מהפרטים המופיעים בתצהירה נודעו לה ישירות מאחיה ומאמה.
- עדותו של נ.
57. עדותו של נ. מתייחסת לכל אורך השנים מאז הנישואין ביום 00.11.2005 והגירושין ביום 00.4.2012, דרך שהותו בקנדה וחזרתו לארץ, ועד למשבר הנוכחי.
58. נ. העיד כי הוא חווה ניכור הורי קשה ומסע הרס מתמשך מצד מ. מאז הגירושין, אשר הקצין מיד לאחר נישואיו השניים ביום 00.8.2020, אז נותק הקשר עם בתו ה. לחלוטין.
59. הוא סיפר כי בעקבות המשברים האישיים והריחוק מהילדים עבר התמוטטות עצבים ונסע להתאווור בקנדה לשנה וחצי, שם ניסה לשמור על קשר יומיומי בעוד מ. מסכלת את השיחות ודורשת תשלום מזונות כתנאי לכך.
60. לגבי האירוע שגרם לנתק עם בנו נ"ע בקופת החולים, נ. הודה כי עשה טעות חמורה, התפוצץ מלחץ, סטר לילד והכה אותו ולאחר מכן טרק עליו את הדלת כששלח אותו לאמו.
61. עם זאת, הוא טען כי מ. ובאת כוחה מינפו וניצלו את האירוע החד-פעמי הזה באופן קיצוני כדי להוביל לניתוק מוחלט של הקשר עם נ"ע.
62. בחקירתו הכחיש את פרטי האלימות החמורים שיוחסו לו בכתב האישום (כגון מכות חוזרות ונשנות וגרימת שטפי דם) וציין כי חתם על הסדר הטיעון תחת לחץ כבד של עורך דינו מהסיוע המשפטי.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

63. בחקירה הנגדית עימתה ב"כ הנתבעת את התובע עם פרטי כתב האישום המתוקן. התובע טען מספר פעמים כי כתב האישום המתוקן אינו משקף באופן מדויק את שאירע, אך הודה בכך שתקף את בנו היכה אותו בגב (אך לא בפנים).

64. ראשית ייאמר, כי אינני מקבל את הכחשתו של התובע את עובדות כתב האישום המתוקן. ככלל, בעל דין שהודה בעובדות כתב אישום והורשע בהליך הפלילי אינו רשאי להתכחש להן בהליך אזרחי, אלא אם קיבל רשות להביא ראיות לסתור מטעמים שיירשמו וכדי למנוע עיוות דין. ראו לעניין זה את עא 71/85 "אריה" חברה לביטוח בע"מ נ' סילביה בוחבוס: פ"ד מא(4) 332, 327.

מקום שנאשם מודה בעובדות כתב האישום ומורשע לאחר מכן על-פי הודאתו, רואים את עובדות כתב האישום כמוכחות כלפיו, ובשל כך בגדר ה"ממצאים" שבפסק הדין.

65. שנית, גם אם אקבל את גרסת התובע לאירוע, מדובר באירוע חמור של תקיפת בנו הקטין, ולאחר מכן גירושו מבית האב תוך סירוב אפילו לחיבוק פרידה. במצב דברים זה קשה להאשים את האם בכך שהקטין סירב לקשר עם אביו ובוודאי שקשה לומר שסרבנות הקשר נובעת מהתנהגות הקטין עצמו ולא מנסיבות אחרות, לרבות התנהלותו של ההורה.

66. העדות מטעמו של האב, אשתו ואחיותיו, העידו על הקשיים בקשר שלו עם ילדיו, וייחסו קשיים אלה לאם. א"פ, אחות האב המתגוררת בקנדה, סיפרה על שיחות הוידאו של האב עם הילדים כששהה בקנדה ועל כך שהאם היתה מסיטה את המצלמה כך שהאב לא יכול היה לראות את הילדים. היא תיארה את מצבו הנפשי הקשה של האב בתקופה בה היה בקנדה, וגעגועיו לילדיו, שמנעו ממנו להתרכז בלימודיו.

67. בכל הנוגע לשהות האב בקנדה, התברר כי קיימות גרסאות שונות, הן לסיבת המעבר שלו לשם והן לסיבת חזרתו לישראל –

68. בסעיף 35 לכתב ההגנה נטען, כי התובע העתיק את מקום מגוריו לקנדה ביום 7.7.2011 בכוונה להישאר שם לפחות מספר שנים. התובע עצמו טען בעדותו, כי לא תכנן להישאר שנה וחצי, אלא תכנן לנסוע ל-3 חודשים ולחזור. בפועל נמשכה שהותו בקנדה כשנה וחצי.

69. בעניין סיבות שהותו בקנדה עלו מספר גרסאות: התובע טען כי נסע "להתאוורר" לאחר שעבר משבר נפשי בשל התנהלות הנתבעת (סעיף 12 לכתב התביעה המתוקן), וכי שהה שם תחת ויזת סטודנט וניסה ללמוד בקולג' תוכנית לימודי הנדסת בניין. בסעיף 16 לכתב התביעה המקורי הוא טען, כי היה בדרך לפרוץ ולהצליח כלכלית בקנדה. מנגד, הנתבעת טענה כי התובע נטש את הילדים והשאיר אותה עגונה וללא מזונות, ואילו התובע טען, כי נאלץ לחזור

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

ארצה "בבהילות" בעקבות ניתוק הקשר של הנתבעת בינו לבין הילדים בשנת 2012, כאשר החליטה לשים סוף לשיחות הווידיאו והחליפה לטלפון חסום. אחותו העידה כי חזר לארץ כדי להיות עם ילדיו מאחר שלא היה מסוגל להתקדם או לבנות את עצמו בקנדה עקב הגעגועים והעדר הקשר. מנגד, במהלך הדיון עלתה התהייה האם חזרתו נבעה גם מאי-הצלחתו להתבסס בקנדה.

70. שהותו של התובע בקנדה היתה כאשר הילדים היו בני 4 ו-5. בגילאים אלה ספק אם ניתן היה לשמור ולתחזק איתם קשר מרחוק, וניתן להבין את תסכולה של הנתבעת, שמצאה עצמה מגדלת לבדה את ילדי הצדדים בשלב בו הילדים דורשים תשומת לב וטיפול אינטנסיבי ביותר. כמובן שאין בכך כדי להצדיק את הערמת הקשיים על שיחות הווידיאו של התובע עם הילדים, אך המשקל של הסטת המצלמה בזמן השיחות בשאלת אחריותה של הנתבעת לניתוק התובע מילדיו אינו רב, במיוחד כאשר התובע עצמו טוען, כי אחרי ששב לישראל היה לו קשר טוב עם הילדים – כך, בסעיף 16 לתצהירו הוא מתאר כי "במשך תקופה ארוכה התנהלו המפגשים עם ילדיי בשמחה רבה ובאהבה הדדית."

71. מהאמור נובע, כי נסיעת התובע לקנדה ושהותו שם במשך שנה וחצי, שנים רבות לפני ניתוק הקשר שלו עם ילדיו, אינה מחזקת את טענותיו לכך שהנתבעת אחראית לנתק.

72. בחנתי טענות נוספות של התובע, ומתברר כי טענות שונות שלו אינן עולות בקנה אחד עם גרסאות שנמסרו בהליכים קודמים - כך למשל טוען התובע בסעיף 31 לתצהירו את הדברים הבאים:

"יובהר כי כנגד מ. התנהלו הליכים גם על ידי אימי אשר עשתה כל אשר ביכולתה כדי לראות את נכדיה בזמן שהותי בחו"ל. ואולם גם מפגשים אלה בחרה מ. לסכל, בגלל ההרס הטבוע בה, עד שהצליחה לגרום לקטינים להפסיק את הקשר עם סבתם ובני המשפחה המורחבת".

73. גרסה זו אינה מתיישבת עם התרשמות עו"ס לסדרי דין שהגישה תסקיר בתיק בו ביקשה אמו של התובע להסדיר לה קשר עם הילדים בזמן שהתובע שהה בקנדה (תמ"ש 45404-09-11, תסקיר מיום 9.5.2012):

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

נפגשתי עם הסבתא והנכדים במשרדי לצורך בחינת האינטראקציה ביניהם, בהתחלה הילדים התנהגו בהססנות כלפי סבתא אולם לאחר מכן הם נפתחו קמעא ונענו להתייחסותה אך לא יזמו קשר איתה, היא הביאה מתנות ושדלה אותם לשיחה. במפגש התרשמתי כי הסבתא אינה זרה לילדים הם מכירים אותה אולם הקשר ביניהם אינו חם וקרוב, בנוסף התרשמתי כי הסבתא עסוקה בלתינוך לילדים את אביהם אשר מרוחק מהם, היא שאלה אותם אם דברו עם האב? אם רוצים לראותו? דברים שאינם נכונים עבורם בפרט שאין להם שליטה על התנהגות המבוגרים קרי, הורים וסבתא. היה צורך לשקף לה נצל את ההזדמנות להיות איתם ולבדוק מה שלומם ומה הם זקוקים, להיות סבתא ותו לא.

בתום המפגש שתפתי את הסבתא ומסרתי לה את התרשמותי ואת חשיבות הפניית לקבל הדרכה באשר לקשר בינה ובין הנכדים.

לאחר כשבועיים מפגישה זו הסבתא הגיעה למשרדי ללא הזמנה מראש והשאירה לי מכתב בו היא מודיעה לי כי היא לא תהיה בביתה מיום 7.4.12 למספר חודשים מסיבות אישיות וכשתחזור תעדכן אותי ואז ישובו להתקיים הסדרי-הראיה. היא בקשה ממני להודיע ל[REDACTED].

לאחר הכרות עם גבי א[REDACTED] נ[REDACTED] ומ[REDACTED], אני מתרשמת כי הסבתא הגישה את בקשתה משיקולים זרים ולא באמת מרצון כן לקשר עם נכדיה, נראה לי כי בקשתה הייתה שלוחה של בנה במאבק הלא-פתור עם מ[REDACTED]. היו פעמים שנעמה בקשה ממני לעזור לה להסדיר עניינים כספיים של בנה מול [REDACTED] כאשר היא מודעת שאין זה מתפקידי, ניסיונות מניפולטיביים שאינם הולמים, צד אחד בפנייה לשלום וצד שני במאבק. בנוסף אני סבורה שהדרך בו הסבתא התנתקה מהנכדים ללא הודעה מראש, הנו מבחינת חשיפת אמיתות רצונה לקשר עם הנכדים ושמירה על האינטרסים שלה ושל בנה ולא על טובתם של הקטנים.

לאור הטאמר לעיל אני ממליצה כי בעת אשר גבי א[REDACTED] ו[REDACTED], הסבתא, תרצה להיפגש עם נכדיר יהא עליה להגיש בקשה מחודשת לביהמ"ש על מנת לבחון את כוונותיה.

74. לא למותר לציין, כי גם בנושא זה של קשרי הסבתא עם הנכדים לא הביא התובע ראיות או עדים להוכחת טענותיו.

75. אין חולק, כי בתם של הצדדים ניתקה כל קשר עם התובע מייד לאחר חתונתו בשנת 2020. לטענת התובע, לא היתה כל סיבה עניינית לניתוק. האם מנגד, טוענת כי הבת ה. שמה כשפחה בביתו של התובע והיה עליה "לנקות אחר בני הבית, לרבות ילדיה של זוגתו של התובע, לבשל עבורם, לסדר אחריהם. ממש סיפור "לכלוכית". במקביל – לא טרח האב להקדיש לה תשומת לב והתייחס אליה כנספחת לאחיה" (סעיף 39 לכתב ההגנה). הנתבעת

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

מצביעה על כך שהתביעה הוגשה שנתיים לאחר הנתק, ובלא שהנתבע יזם הליך משפטי כלשהו בשנתיים הללו כדי לחדש את הקשר.

76. נכון אמנם, שבשל מחדליה של הנתבעת גרסתה לא נשמעה, אך היה על התובע להתמודד עם טענותיה כפי שנטענו בכתב ההגנה ונתמכו בתצהיר. היה עליו להוכיח את גרסתו, ואין די בעדותו שלו ובעדות אשתו ואחיותיו, שהם כולם צדדים מעוניינים. התובע לא ביקש לחקור את הנתבעת, לא זימן עדים נייטרלים כגון העו"ס טמיר שליוותה את ההליכים המשפטיים בעניינם של הקטינים, ויכול היה אף לזמן את הבת ה. עצמה, שכן במועד שמיעת העדים היא כבר בגרה. משכל אלה לא נעשו, המסקנה היא כי התובע לא הוכיח את תביעתו.

77. זאת ועוד - היה על התובע להוכיח את קיומה של הוראה שיפוטית המחייבת את הקטין לקיים איתו קשר, וכן להוכיח, כי סרבנות הקשר נובעת מהתנהגות הקטינים עצמם ולא מנסיבות אחרות, לרבות התנהלותו של התובע. לחילופין היה עליו להוכיח כי ניתוק הקשר הינו בעטייה של הנתבעת. כל אלה לא הוכחו.

78. בכל הנוגע לדרישה להחלטה שיפוטית מחייבת קשר – בפועל, לא זו בלבד שלא הוצגה החלטה כאמור, אלא שעיון בהליכים קודמים מלמד כי גורמי המקצוע סברו דווקא כי חידוש הקשר ללא הליך עמוק של הכנה וטיפול אינו משרת את טובת הילדים. בתיק תלה"מ 39045-07-22 התנהל במשך מספר שנים הליך שמטרתו הייתה חידוש הקשר בין התובע לילדיו. כבר בשלבים מוקדמים של ההליך, בתסקיר ראשוני שהוגש ביום 10.11.2022, מצאה העו"ס לסדרי דין, גב' טמיר, כי אין להמליץ על חידוש הקשר ללא תהליך של הדרכת הורים לתובע:

בשיחות שקיימתי עם האב הבהרתי לו את מצבם של הילדים ובעיקר מצבו של [REDACTED] והמלצות גורמי המקצוע בעניין הקשר שלו עימם. כן הבהרתי לו את הצורך שלו בקבלת הדרכת הורים דבר אשר מבחינת גורמי המקצוע מחוזה תנאי ראשוני לחידוש הקשר שלו בעיקר עם [REDACTED] ואף עם [REDACTED]. בשיחה עימי האב הביע את הסכמתו לכך, אך זמן קצר אח"כ לאחר שנעשו מס' ניסיונות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

הן שלי והן של עו"ס הלשכה להפגנתו לטיפול הוא הביע את התנגדותו הנחרצת והחד משמעית לכך ואף הביע כעס רב על כך שהוא נדרש לעבור תהליך טיפול הדרכתי כתנאי לחידוש הקשר שלו עם הילדים. להערכתי האב אינו מודע דיו להשלכות השליליות של דפוסי התנהגותו על הילדים ובעיקר על [REDACTED] ואינו מודע כלל לצורך שלו לשנות את דפוסי התנהגותו ודפוסי התקשורת שלו עימם. להערכתי המקצועית שינוי זה בתובנות של האב וקבלת ההדרכה הטיפולית נחוצים ביותר ואף מהווים תנאי לחידוש הקשר שלו עימם.

אנו ממליצים להורות לאב לעבור תהליך של הדרכת הורים. ללא תהליך זה, לא נוכל להמליץ על חידוש זמני שחות.

79. בתסקיר נוסף מיום 25.12.2022 נאמרו הדברים הבאים:

מעיון בתיק עולה כי לאב היו כשלים משמעותיים בתקשורת עם ילדיו שאף הגיעו לאלימות פיזית ומילולית. בשל כך קיים היום נתק בינו לבין הילדים.

80. הומלץ כי שני הילדים יתחילו בטיפול ביחידה למתבגרים וכי האב יפנה לקבל הדרכה הורית/טיפול במה"ת.

81. בדיון שהתקיים ביום 20.2.2023 הוסכם על תחילת קשר באמצעות התכתבות בין האב לילדים. בהקשר של מכתבי "סליחה" של האב לילדיו נאמר ע"י העו"ס:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

אדגיש כי החלטת כבוד בית המשפט בתאריך 20.2.23 אודות תחילת התקשורת בין האב לילדים חיתה ברורה, הן בפרוטוקול הדיון והן לאור הדברים שנאמרו לאב במהלכו: הילדים פגועים ויש צורך למצוא את הדרך לליבם. כידוע סוכם כי **האב לא יפנה לילדים** אלא ימתין לתיווך המטפלים, שלו ושל כל אחד מהילדים.

אציין עוד שהאב שלח לילדים צילום של מכתבי "חסליחה" שכתב לילדיו, עליהם נאמר בדיון שגם מסירתם תמתין למעורבות המטפלים. בתגובה להחלטת המכתב ענה לאביו "אני מעריך", ילד מנוכר לא עונה באופן הזה, אם בכלל.

בשיחה שקיימה הח"מ עם האב הוא הודף את טענתי כי בדיון נקבע שהוא לא יצור קשר עם הילדים ללא מעורבות המטפלים. ביקשתי להבין מה הגיע אותו לפעול בניגוד להחלטה. האב טען כי מדובר בילדיו והוא רשאי להיות בקשר עמם. השיח הקצר עם הח"מ היה בטון תוקפני ולא נעים.

שיחות עם הילדים

הילדים מסרו כי לא היו מודעים כי אסור לאביהם לפנות אליהם, לכן ענו בנימוס להודעות הראשונות. יש לזקוף לזכות האם את העובדה הזו, המעידה כי היא לא עדכנה את הילדים בחלטת כבוד בית המשפט.

ככל שתתודעות הפכו להיות יותר פולשניות, דרשניות וגובות מחיר רגשי, הילדים בחרו להגיב פחות ופחות עד לנתק.

עוד מסרו הילדים כי העובדה שבנה של בת הזוג של האב הגיע עד לדלת ביתם גרם להם אי נוחות רבה והתמודדות עם חשש כי האב יפתיע אותם בעצמו. אמר שפחד ממש מאפשרות זו. טראומת האירוע בגינו הוא הפסיק את הקשר עם אביו עדיין חי בתוכו.

דיון

לצערנו האב הרחיק עוד את חידוש הקשר שלו עם ילדיו. למרות שנבנה מתווה שיאפשר יצירת קשר מידתי ובטוח עבור הילדים, דפוסיו האימפולסיביים של האב באו לביטוי גם חפעם וחיבל בהתקדמות התהליך.

82. וההמלצות:

1. **האב לא ייצור קשר עם הילדים בשום אופן.** כל קשר עתידי ייבנה ויתואם קודם בין המטפלים של האב ושל הילדים. הח"מ תמסור למטפלים את פרטי הקשר של כל אחד מהם.
2. האב לא יגיע לילדים, בעצמו או ע"י צד שלישי.
3. אפשרות לחידוש הקשר תיבחן ותתואם בין המטפלים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

83. ביום 31.5.2023 ניתנה החלטה, בה סקר בית המשפט (כב' השופט ערן שילה) את האירועים המתוארים בתסקירים וקבע, כי יעמוד על כנו המתווה שנקבע בדיון שהתקיים ביום 20.2.2023 וכפי שהובהר על ידי העו"ס בתסקיר מיום 30.3.2023. קרי: התובע לא ייצור כל קשר עם הקטינים, במישרין או בעקיפין, שלא באמצעות המתווה שנקבע בתיאום בין המטפלים השונים ובתיווך עו"ס לסדרי דין.

84. למרבה הצער, האב לא הפנים את הצורך לנהוג על פי המלצות העו"ס והחלטות בית המשפט והמשיך לפגוע בבתו, כאשר חשף אותה לתמלול שיחה שלו עם המטפלת הרגשית שלה. בדיווח עו"ס מיום 24.1.2024 נאמר כך:

האב טוען שהתנהלותו נובעת מרצונו להגן על בתו. בפועל הוא ממשיך לפגוע, כפי שעשה עד כה, כאשר לא נשמע להנחיות כב' בית המשפט. חשוב להסביר לאב, פעם נוספת, כי כל פעולה פוגענית כלפי ילדיו, מרחיקה עוד את הקשר שלו עם ילדיו. ולא בגלל המלצות העו"ס הח"מ או החלטות בית המשפט. [REDACTED] ו[REDACTED] הם ילדים בוגרים, חושבים ומבינים. הם מבינים שהשיח שהאב מנהל איתם באמצעות הווצאפ מאשים אותם בכוונות ומעשים שהאחריות עליהם נמצאת בעיקר אצל האב וזה פוגע בהם. לצערנו, האב לוקח אחריות רק על האירוע שהיה עם נ[REDACTED] ותו לא. עוד אציין כי תבנת האב את הצורך שלו ושל הילדים בטיפול אינה מדויקת. [REDACTED] ו[REDACTED] זקוקים לליווי וטיפול בגלל ההתמודדות שלהם עם קשיים שונים כולל אלו הנובעים מהתנהלות האב. אין בנמצא "טיפול לחידוש קשר" עבור ילדים בגילם. עמדת העו"ס היונה ועודנה כי, במסגרת הטיפול של הילדים, המטפלים יודיעו אם וכאשר מי מהם יהיה מוכן רגשית לחדש את הקשר עם האב.

85. בעדכון נוסף מיום 18.6.2024 ציינה העו"ס כי:

הסברתי לאב שתידוש קשר עם ילדים חינו דבר מורכב קל וחומר עם מתבגרים. אמרתי לאב שחנני סבורה כי לא מדובר בניכור חורי. גם אם היה מדובר בניכור חורי או חסתת, לאב תרומה משמעותית לכך שדברי האם נגדו, אם היו, נפלו על קרקע פורייה. ילדים מנוכרים לא מתגעגעים, או משאירים פתח להודעות של ההורה "המנוכר" כפי שעושים [REDACTED] האחריות לשינוי חמצב הינה רובה ככולה של האב.

86. בהחלטה שניתנה ביום 22.7.2024 נכתב:

התובע שב ומטיח האשמות באמם של הקטינים, ועותר לסעדים מתחום הטיפול בניכור ההורי. בשלב זה סבורני כי על התובע להתבונן גם באחריות שלו לקשיים בקשר עם ילדיו והמדובר כבר בילדים בוגרים בעלי דעה ועמדה משלהם. כאמור התובע הורשע בעבירת אלימות כלפי בנו, וגרם - אף אם לדידו מתוך כוונה טובה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

- להפסקת הטיפול של בתו, אשר בניגוד להחלטות קודמות התובע גם יצר קשר עם ילדיו באופן לא מותאם בעליל ושוב גם אם כוונתו היתה טובה (לדוגמה: משלוח מנות ודמי פורים) בסופו של דבר הוא הגיב באופן לא מותאם בעליל לקושי של הילדים להיעתר ("ומה ההבדל בין זה לבין המזונות שאני נותן לכם כל חודש 3,000 ש"ח ואת זה אתה כן לוקח, רק כמות הכסף? ... רציתי לעשות לכם קצת טוב וחשבתי שלא תתנהג ככה ותקבל ממני אפילו רק למראית עין אבל השנאה יותר חזקה מהאהבה").

87. המסקנה מכל האמור היא, שלאב אחריות רבה לנתק מילדיו, וספק אם ניתן לייחס לאם מעורבות ממשית בכך. לאור התרשמות העו"ס בתסקירה, ספק גם אם הילדים היו מנוכרים נגד אביהם. למרבה הצער, האב, אף שלא התכוון לכך, פגע בילדיו והרחיקם ממנו.

88. עניין נוסף עליו יש לעמוד הוא חוב המזונות שצבר התובע, בסך של יותר מ-600,000 ₪. חוב זה, שלא הוברר כיצד הגיע למימדיו העצומים, גרם לכך שהנתבעת נאלצה לממן את צורכי הילדים לבדה בנוסף להיותה הורה המגדל את ילדיו לבדו. מדובר בעול כבד, שמעורר ספקות משמעותיים בתום ליבו ובנקיון כפיו של התובע. המזונות הרי מיועדים למלא את הצרכים הבסיסיים ביותר של ילדיו, והוא מתחמק באופן שיטתי ועל פני שנים רבות ממילוי צרכים חיוניים אלה.

יפים לענייננו הדברים שנאמרו בתמש (חד') 55411-11-12 א.ב.ד נ' ס.ב.ד [14.2.2016]:

מסכים אני לחלוטין עם דבריה של סגנית הנשיא נילי מימון בתמ"ש 23383-12-12 נ.א. נ' א.ש. (לא פורסם), [פורסם בנבו], כדלקמן:

"התובע בא בידיים לא נקיות ושלא כדין, התובע משתמש בזכויות ובפעולות משפטיות בעצם הגשת תביעה זו שלא בתום לב ושלא בדרך מקובלת כקבוע בסעיף 61(ב) לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג-1973 בכך שבא בתביעה להפחתת דמי מזונות בהם חוייב עבור בנו הקטין אולם לא שילם כל תשלום במשך שמונה שנים למזונות הבן. (למעט סך של כ-10,000 ₪ שניתן רק לאחר נקיטה בהליכי הוצאה לפועל במשך השנים). אין זו פעולה בתום לב ובדרך מקובלת להגיש תביעה להפחתת דמי מזונות כאשר לא משולם כל תשלום עבור מזונות הילד משך שנים רבות, ולכך יצטרף שמוצע על ידו לכסות חוב שנצבר משך השנים בהן כלכלה הנתבעת לבדה את ילדם, חוב העולה על 300,000 ₪, בתשלומים של 200 ₪ לחודש".

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

במסגרת סיכומיו, נשאל ב"כ התובע, מהו סכום המזונות הראוי לטעמו, ולדבריו [בטרם נועץ עם מרשו], יש לחייבו בסך של 500 ₪ לחודש [עמ' 39 ש' 25]. עם זאת, כאשר נשאל מדוע התובע אינו משלם אפילו את הסכום שהוא עצמו סבור שיש לשלם, טען כי לדבריו התובע עצמו, גם סכום זה גבוה מידי ליכולתו ואין מקום לחייבו.

מכל האמור לעיל, דומני כי התנהלותו של התובע מלמדת כי פנייתו לבית המשפט נעשתה בחוסר תום לב, ובהעדר ניקיון כפיים. אינני יכול לקבל עמדה של חייב במזונות אשר פונה בתביעה להפחתת הסכום שנפסק, כאשר מנגד הוא אינו טורח לשלם, אף לא את הסכום המינימאלי ביותר, עבור כלכלת ילדו. אין מדובר בסכסוך רכושי מסחרי, ועל התובע להפנים כי חובתו כאב, הנה בראש ובראשונה לדאוג לכלכלת בתו הקטינה. העובדה כי התובע הצליח שנים כה רבות להתחמק מתשלום מזונות, מחזקת את התחושה כי מדובר באדם מניפולטיבי, מתוחכם, אשר אינו בוחל במאום לשם השגת מטרותיו.

89. התובע מתרץ את אי-תשלום המזונות בכך שקרס כלכלית ומצבו הרפואי קשה ביותר, ועל כן אינו יכול לעמוד בתשלומים.

90. בנוסף, בעדותו טען התובע: "שילמתי מזונות כראוי, כשהתאפשר לי, כל רגע שהתאפשר לי לשלם שילמתי מזונות". התובע אף הכחיש את הטענה שנטענה נגדו, כי מטרתו הייתה לצבור חוב במכוון.

91. כמו כן, התובע מסביר כי חלה "הידרדרות והחמרה במצבי הבריאותי והנפשי" וכעת הוא עובד רק מדי פעם כעצמאי בהתאם ליכולתו הבריאותית, בשכר ממוצע של "כ-6,000 ₪". לטענתו, עקב חובותיו הגבוהים הוא אינו מסוגל עוד לשלם את מזונות הילדים כפי שעשה קודם לכן.

92. ואולם גרסה זו אינה תואמת את גרסת התובע בהליך קודם בתלה"מ 39045-07-22, שם מסר הסבר אחר:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

לקחתי, סליחה, אני מדבר עכשיו גברת. לקחתי אותם לחוגים, יצרתי לעצמי חוב של חצי מיליון שקל ויותר כמו שאת יודעת, אני עשיתי את זה, זה דרגות קצונה על הכתפיים שלי, כי כשאני אמרתי לה [REDACTED] למה הילדים הולכים עם נעליים קרועות אז והיא אמרה לי זה לא עניינך מה אני עושה עם הכסף, בשנייה הזאת, בשנייה הזאת אני החלטתי שאין יותר מזונות ל[REDACTED], ויש לילדים שלי נעליים, ביגוד, מחשב נייד שאת מפרסמת כל שני וחמישי שאת צריכה מחשב נייד, אם הם היו פונים אלי בשנייה הייתי נותן להם פה מחשב נייד. חוגים, שהייתי צריך ללכת לבית משפט, כשהילדים היו בנבחרת ישראל הייתי צריך ללכת לבית משפט כדי שהגברת תואיל בטובה לקחת את הילדים לחוג שלהם, שלא שילמה על זה שקל. אני יצרתי לעצמי חוב של חצי מיליון שקל. זה החוב שלי ואני גאה בחוב הזה.

93. גם אם נקבל את ההסבר הנ"ל, לפיו התובע השתמש בכספי המזונות שלא שילם לנתבעת כדי לרכוש לילדים "נעליים, ביגוד, מחשב נייד..." (הגם שאין בו כדי לפטור את התובע מחובת התשלום לאם) הרי שאין חולק כי מאז הנתק, במשך לפחות 5-6 שנים, לא רכש התובע לילדים דבר, ובכל זאת לא חזר לשלם לנתבעת מזונות. המסקנה היא, כי אי תשלום המזונות נותר ללא כל הצדקה ואין לתת אמון בהסבריו ובתירוציו של התובע בעניין זה.

94. העדות מטעם התובע, אשתו ואחיותיו, טענו שהילדים נהגו בחופשיות אצל אביהם אך בנוכחות אמם הסתגרו והתנתקו, וכי ניכר כי נדרשו לדווח לה על ביקוריהם אצל האב. כן נטען לגבי שיחות הוידאו של האב עם הילדים בעת שהותו בקנדה, כי האב חיבל בהן והסיטה את המצלמה. כפי שצויין, הטענות הנוגעות לשהותו של האב בקנדה אינן רלבנטיות לתיק זה, שכן הילדים היו צעירים מאוד ולדברי האב עצמו, הקשר שלו איתם עוד שנים לאחר מכן היה מצויין. ולגבי יתר הטענות, יתכן שיש בהן ממש והילדים נהנו משהותם בבית האב עד לנתק, אך כפי שפורט בהרחבה לעיל, מהתסקירים שהוגשו בתיק קודם עולה כי האב פגע בילדיו, נהג במניפולטיביות, לא שילם מזונות ולא מילא אחר ההמלצות שנועדו לאפשר את החזרת הקשר.

95. בנסיבות אלה ניתן לקבוע, כי הנתק של הנתבע מילדיו אינו נובע ממרדנות של הילדים ולא מניכור של האם, אלא בעיקר מהתנהגות האב עצמו כלפי ילדיו. משכך נשמט הבסיס לתביעה לבטל את חיוב המזונות, ודין התביעה להידחות.

התוצאה

96. התביעה נדחת.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 אוקטובר 2026

תמ"ש 37923-07-23 ל. נ' ל.

97. לאור מחדליה של הנתבעת במהלך בירור התביעה – אי הגשת תצהיר עדות ובקשה לביטול מועד הוכחות זמן קצר לפני קיומו באופן שגרם לבזבוז זמן שיפוטי יקר, התובע ישלם לתובעת הוצאות משפט מופחתות בסך 10,000 ₪. סכום זה, ככל שלא ישולם בתוך 30 יום, יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום בפועל.

ניתן היום, ד' חשוון תשפ"ז, 15 אוקטובר 2026, בהעדר הצדדים.

משה בראון, שופט